

lapse jurest ära läinud kui agga siis, kus teina loddunt leiba käis viimas. Dse olli ta lapsokest vna karwase kassulaga soendanud ja lapsele kolledas metsas alalifets seltsimeheks jäenu. Iffa küssimise peale, ludda laps seie paika olli juhtunud, kostis poeg lapse wiisil ja wõis juttust nipaljo arto sada, et teina üllewalt maha olli kukund, kus Jumal tedda kahjo eest oidnud. Pärast olli teina koopasse puggenend, kust teina jögge kartes enam ei tohtind wälja tulla. Ei olleks keegi siin salla kohas lapsokest ülles leidnud ja teina olleks nälga surnud, kui truun foer tedda ei olleks leidnud ja iggapaw toitnud.

Daniel lõukoerte augus.

Wibli-ramato tuttawad ehk mälestawad wañast Testamendist wagga Danieli luagu, kes sel ajal kui Juuda rahwas Babelis wangis peeti kuningas Nebuladnetsari kossas ülles kaswis ja targa unenäo seletamise läbbi suureks meheks tõusis. Nebuladnetsari poeg ja järeltullija Belsafar kästis Danieli purpuri riidedega ehitada, kuld keedid ta kaeta ümber panna ja tedda kolmandaks wallisejaks kuningriigis nimetada. Wiimaks üllendas tedda Meedemi-maa kuningas Darius riigiwürstiks ja ütles teinast püha kirri: „Siis olli sesinane Daniel üllem kui need kõige suuremad würstid ja suurewürstid: sevärast et üks kallis waim teina sees olli, ja kuningal olli mõtte, tedda kõik ülle se kuningriigi panna.“ Agga kaddeus ja sallamahii taggatusamine on maa-ihma loomisest sadik wäg-gewad waenlased olnud, kes teise inimese õnne ei sallii; selle pärast leiame meie ta siin kurjuse felti, kes püüdwad Danieli ukatuse wõrku tõnkada. Sest et Jumalakarilil mees omas aineti seisuses kõigeiddi tru olli ei wõinud waenlased teina peale süüt tõsta. — Wiimaks pallusid neimad sawwaluse läbbi kinga poolt üht kassu kõige riigile, mis järel iggamees, „kes ialt pallumist pallub üheltsi jumalalt ehk inimeselt kolmekümnel päwal, kui üksnes kinga läest,“ lõukoerte auku piddi saama eidend. Kuningas Darius kinnitas sedda kasso oma käekirjaga, et legi selle seaduse ülle ei piddand astuma. Ja Daniel läks kui ta sedda kasso teada sanud Jerusaleima oma kotta, kus teina õpinud kombe möda iggapaw kolmforda põhwile maas oma Jumalat pallus, kiiris ning tänas. Kui teina waenlased sedda näggid siis läffid neimad kinga jure kaebama ja ütlesid: Daniel, üks neist Juuda wangide feltist ei ooli siio, egga siio keelo pärast, kuningas! mis ja olled kirjotanud, waid ta pallub oma Jumalat kolmford päwas. Sedda kuuldes läks kinga meel nukrats, ja teina piddas issestiesega nõu, ludda Daniell